

Forfl. t. L. om Fiskeriet i Danmark.

libet Sildefiskeri, derimod tiltager Fiskeri med Lægetroge i Dæksbaade. Storartede Havneforetagender ere satte i Værk.

Hvor man kom hos Fiskerne, var det stadig Omkvædet, at Svenskerne gif dem for nær og havde formegen Frihed, medens Landbefolkningen gjerne seer dem, fordi Affætningen af deres Fangst bringer Priserne til at dale. Denne Fiskernes Klage har været staaende i mange Aar, isfr. fra indeværende Aarhundrede Cirkl. 1ste og 4de Måi 1819 og Esfr. 15de Oktbr. 1833, og vil vanskeligt forstumme, saalænge Forholdene bestaa, som de nu ere. Hvor Kysterne ligge hinanden saa nær som her er Tilfældet og Bragfiske bruges, er en gjensidig Impødekommene i høi Grad ønskelig, og det nytter ej, at Bornholms Fiskere sige, at de ikke have Sverrig nødig for Affætning eller deslige, da der kan møde uberegnelige Tilfælde, hvor Havn maa søges, og det gjælder da at være vel optaget i Nøden, for at kunne faa Lørraplads o. a. m. Den danske Regering har derfor, som Følge af de lokale Øvrigheders Erklæringer, siden mange Aar tilbage vist en god Villie til at imødekomme vore Naboer; men at der da maa finde Gjensidighed Sted, er en Selvsølge. I Øresund har Forholdet, baaret af Krang dertil fra begge Sider, af sig selv ordnet sig paa en saadan Maade, men det er at ønske, at dette ved Traktat maatte blive fastslaaet, samt Overenskomst truffet angaaende de andre Steder, hvor Rivninger kunne opstaa. Det synes mig ikke, at de svenske Fiskeres Besøg under Bornholm og i Dens Havne kunne medføre utaalelige Ulemper for dens Fiskere, saalænge der ikke berøves paa-færes dem noget væsentlig Afbræk i deres Fiskeri, eller Affætning af Fangsten stoppes, hvilket nu ved Salteriernes og Røgeriernes Fremgang ikke saa let staaer til at befrygte, men det bør ikke bero ved en stiltiende Tolerance paa begge Sider — thi Gjensidighed er ligefrem forudsat; Overenskomsten bør traktatmæssig vedtages, ellers kunde det let brydes for en af Parterne, naar det engang kom til at gjælde, og det vilde da mest komme til at gaa ud over den Part, som, selv hidtil imødekommende, havde havt mindre Brug for Gjensidigheden. For Læna stille Forholdene sig ikke anderledes, end at de bornholmske Fiskere bør faa sig tiltaals.

I alt Øvrigt blev det enstemmig udtalt, at man maatte være tilfreds ved den nuværende Tilstand, som i ingen Henseende søkelig havde Krang til nye Bestemmelser. Det er at ønske, at der maa blive anvendt al Omhu paa, ved Behandlingen af den Fisk (Silden), som sælges tilvirket, at gjøre den til en saa god og smuk Handelsvare som muligt; med Lagen har man jo gjenneengaaende det Fæld, at den finder en rivende Affætning i ferst Tilstand; overhovedet synes Fiskeren paa Bornholm at være saa heldig stillet som Nogen i hele Landet. Omgivet af et Hav, paa hvilket han søger indtil over 3 Mile ud fra Land for at finde Fortjeneste, kan der endnu ikke være nogen Frygt for, at Udfiskning skal finde Sted.

Naar det da med Rette kan siges, at Fiskeriet paa Bornholm befinder sig i en naturlig og god Udvikling, saa skyldes dette ikke alene de saa væsentligt forbedrede Priser og Affætningsforhold, der bringe Midler til Selvhjælp, men fremfor Allet det Opvoing, Anlægget af Baadehavne snart overalt har taget, i Forbindelse med den Omstændighed, at Fiskerne, der ere raske, dygtige og usofsærbede Mænd, formaa efterhaanden at indrette sig saaledes, at de bedre kunne undertafte sig det strenge og besværlige Liv paa Søen langt fra deres Hjem.

*

*

*

I indenværende Øfteraar, altsaa længe efter at foranstaaende Beretning var nedskreven, har Hr. Lærer B. Skrydstrup i Nærværelse paa min Opfordring tilfattet mig nogle Oplysninger angaaende det Standpunkt, Fiskeriet paa Bornholm nu indtager, af hvilke det er mig en Fornøjelse at kunne meddele de væsentligste, efterdi det ved Sammenhold med den foran givne Beretning om Baade, Mandtal og Udbytte viser, at en glædelig Fremgang har fundet Sted. Lad nu end 1870, som den angik, have været et simpelt Fiskeaar og Ansørslerne for samme høit og her maafe noget trykfedede, for Intet at overdrive, saa er Fiskeriets Tiltaget til henimod det Dobbelte umistændelig, og dets endnu stærkere forøgede Udbytte i Hænge en Følge af de betydeligt stegne Priser paa Fisk. Det maa forud mærkes, at Øversigten for 1870 fornemmelig kun har holdt sig til Lægebaadene, hvilke imidlertid i Fisketiden for Sild i Almindelighed ogsaa bruges til dette Fiskeri; i den efterstaaende Øverfigt for 1874—75 ere medtagne alle Fiskerbaade, ogsaa dem, der særlig bruges til Silde- og Lørfiskeri; den stiller sig saaledes: